

บทอ่านที่ 1

1 ยน 1:1-4

พี่น้องที่รักยิ่ง เราประกาศเรื่องราวเกี่ยวกับพระวจนาตม์แห่งชีวิต ซึ่งเป็นอยู่แล้ว ตั้งแต่แรกเริ่ม เราได้ฟัง เราได้เห็นด้วยตาของเรา เราได้เฝ้ามอง และเราได้สัมผัสด้วยมือของเรา ชีวิตนั้นได้ปรากฏ เราได้เห็นและได้เป็นพยาน เราประกาศให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงชีวิตนิรันดร ซึ่งอยู่กับพระบิดา และปรากฏให้เราเห็น สิ่งที่เราได้เห็นและได้ฟังนี้ เราประกาศให้ท่านทั้งหลายรู้ด้วย เพื่อท่านจะได้สนิทสัมพันธ์กับเรา ความสนิทสัมพันธ์นี้คือความสนิทสัมพันธ์กับพระบิดา และกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสตเจ้า เราเขียนเรื่องนี้ถึงท่าน เพื่อความปิติยินดีของเราจะได้สมบูรณ์

พระวรสาร

ยน 20:2-8

เช้าตรู่วันต้นสัปดาห์ มารีย์ชาวมักดาลาวิ่งไปหาซีโมนเปโตรกับศิษย์อีกคนหนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงรักบอกว่า “เขาน้องคนพี่ของฉันไปจากพระคูหาแล้ว พวกเราไม่รู้ว่าเขานำพระองศ์ไปไว้ที่ไหน”

เปโตรกับศิษย์คนนั้นจึงออกไป มุ่งไปยังพระคูหา ทั้งสองคนวิ่งไปด้วยกัน แต่ศิษย์คนนั้นวิ่งเร็วกว่าเปโตร จึงมาถึงพระคูหาก่อน เขาก็มองลงเห็นผ้าพันพระศพวางอยู่บนพื้น แต่ไม่ได้เข้าไปข้างใน

ซีโมนเปโตรซึ่งตามไปติด ๆ ก็มาถึง เข้าไปในพระคูหาและเห็นผ้าพันพระศพวางอยู่ที่พื้น รวมทั้งผ้าพันพระเสีรซึ่งไม่ได้วางอยู่กับผ้าพันพระศพ แต่พับแยกวางไว้อีกที่หนึ่ง ศิษย์คนที่มาถึงพระคูหาก่อนก็เข้าไปข้างในด้วย เขาเห็นและมีความเชื่อ

นักบุญยอห์นผู้ให้บัพติศมาพระวรสารกล่าวอ้ออย่างเต็มปากว่า ท่านเป็นศิษย์ที่พระเยซูทรงรัก ท่านกล้าพูดเช่นนั้นเพราะท่านได้สัมผัสและมีประสบการณ์ตรง

ความจริงคือ เราแต่ละคนก็เป็นศิษย์ที่พระองค์ทรงรัก ถ้าใครตรงทบทวนดูดี ๆ จะพบว่า พระองค์ได้ทรงทำอะไรหลายอย่างที่แสดงว่าเราก็เป็นศิษย์รักของพระองค์ ต่างกันเพียงแต่ว่าเราขาดการสำนึกรู้ เราไม่มีความเชื่อเพียงพอที่จะสัมผัสความรักของพระองค์เคียงนักบุญยอห์น

ฉลอง น.ยอห์น
อัครสาวก
และผู้ให้บัพติศมา

สดด 97:1-2,5-6,
11-12

